

LA REVISTA DE CINEMA EN XARXA I EN CATALÀ

'La Catedral del Mar': el poder de la venjança

CRÍTICASÈRIES 8 d'octubre de 201

Anna Bujons [Calaix de sèries](#)

Estic segura que hi ha una cosa en la qual tots coincidirem, i és que si parlem de *La Catedral del Mar*, parlem de la que es pot considerar “una de les sèries de l’any” tant en territori català com espanyol. *Diagonal TV* tenia per davant una de les adaptacions i produccions més complicades del moment, i també una de les que més expectatives i crítiques va generar des del primer minut. Per aquest motiu, des del moment en què es va anunciar l’adaptació del *best-seller* d’Ildefonso Falcones, *L’església del mar*, per a la petita pantalla, tothom va coincidir a dir que **les característiques que tindria el projecte serien més aviat les d’una gran producció cinematogràfica.**

La Catedral del mar és una sèrie de 8 capítols coproduïda per Diagonal TV, TV3 i Antena 3, als quals més endavant s'hi afegiria un dels gegants de la producció actual: Netflix. Una història que té dos fils conductors: la construcció de l'església en honor a la Mare de Déu de la Mar (Santa Maria del Mar), i la història dels Estanyol. Ambientada a la Barcelona del segle XIV, seguim la lluita per sobreviure de Bernat i Arnau, que comparteixen un objectiu: **aconseguir la dignitat i la llibertat absoluta en una època on només es distingeix entre rics i pobres, entre amos i esclaus, i on impera el poder de la religió.** A més, Arnau també té una altra lluita: sense haver tingut mai l'amor d'una mare, les dones que van apareixent a la seva vida li fan conèixer la passió i l'amor més pur i obsessionant. "Una història sobre venjança, amor i traïció".

La Catedral del Mar s'estrenava el 23 de maig a Antena 3, l'1 de setembre a Netflix i el 27 d'agost a TV3. Tres estrenes que tenien un públic objectiu diferent, però que penso que ha fet perdre part de la identitat i l'essència de la sèrie. **Una mostra del poder que tenen les inversions econòmiques en el món audiovisual.** Sigui com sigui, la sèrie ha tingut èxit d'audiència als tres canals on s'ha emès, i ha aconseguit un públic fidel que ha volgut conèixer la lluita d'Arnau Estanyol a la Barcelona del segle XIV.

Sí, ho confesso, *La Catedral del Mar* m'ha atrapat. És més, la vaig veure en només 3 dies (avantatges de Netflix) i ara trobo a faltar els seus personatges. La direcció de Jordi Fardes i el càsting de la sèrie són dos dels grans encerts que fa Diagonal TV en aquesta producció. I si a aquests dos elements hi sumem l'ambientació dels decorats, el vestuari i una gran quantitat de localitzacions exteriors, tenim com a resultat una sèrie que trasllada l'espectador directament a la Barcelona del segle XIV, tot i que **en alguns moments es fa ús de cromes que fan grinyolar la potència dels exteriors reals.**

Si per una cosa ha estat aplaudida l'adaptació de *La Catedral del Mar*, ha sigut per la durada dels capítols. Estem acostumats que la majoria de sèries que s'emeten en *prime time*, tinguin una duració més semblant a la que té una pel·lícula (uns 90 minuts), a la qual hi hem de sumar una gran quantitat de pauses publicitàries. **Els capítols de *La Catedral del Mar* duren uns 50**

minuts de mitjana, una durada que s'acosta a la que tenen la majoria de ficcions internacionals i que fan que l'audiència no hagi d'anar-se'n a dormir passada la mitjanit. I són precisament aquests 50 minuts i els només 8 capítols que fan que la sèrie no tingui temps de posar escenes que no expliquin res, que siguin per omplir. En aquest sentit, Rodolf Sierra, el guionista encarregat de fer l'adaptació, ha fet un gran treball: el tempo amb el qual avança la història és el que fa que t'atrapi. Com a espectador no tens temps de desconnectar en cap moment, perquè en cada escena passa alguna cosa que serà important pel desenvolupament d'aquella trama. Per això, en un mateix capítol podem veure com la història avança 5 o 10 anys, i ens permet viure la història d'Arnau Estanyol des del moment que neix, fins al dia que s'acaba l'església de Santa Maria del Mar i té el seu primer fill. Però en aquest aspecte hi trobo un punt negatiu: els anys passen i, per tant, els personatges creixen. La sèrie comença amb Arnau sent un infant, avança essent un nen i continua quan aquest ja és adult. En aquestes etapes, l'actor que encarna el personatge d'Arnau, va canviant: Hugo Arbués interpreta a Arnau quan és petit, i Aitor Luna el substitueix quan el personatge ja és adult (tots dos actors interpreten al personatge de manera excel·lent). Però igual que l'espectador viu aquest canvi d'actors amb el personatge d'Arnau, Joan o Mar, no ho viu amb altres, que són interpretats pel mateix actor des del primer fins a l'últim capítol, tot i haver passat més de 30 anys. Això em grinyola especialment amb una trama: Arnau Estanyol adopta a Mar, una nena orfe que viu al carrer després d'haver perdut a tota la família per culpa de la pesta, una malaltia que va afectar més de la meitat de la població de Barcelona durant el segle XIV. En aquest moment, Arnau ja és interpretat per Aitor Luna. Passats uns anys, quan Mar ja és gran i comença a ser interpretada per Michelle Jenner, veiem com Arnau no ha canviat gens d'aparença, i això crea una sensació d'incomoditat a l'espectador, que fins i tot pot arribar a pensar que es tracta d'un altre personatge.

La Catedral del Mar és una història potent, tant per la trama com per l'enfocament visual que se'n fa. **Una producció que es veu que està cuidada fins al més mínim detall.** A més, cosa que no passa a altres sèries, aquesta adaptació no s'amaga de les escenes dures que fins i tot poden catalogar-se de violentes. Es mostra la Barcelona del segle XIV tal com és, des del

primer capítol. Violacions, càstigs físics, escarments... Gairebé no hi falta cap ingredient que no puguem veure a una de les sèries que marcarà la història de la televisió: *Game of Thrones*.

L'última cosa que m'agradaria destacar d'una de les sèries més importants d'enguany a nivell nacional, és la important presència d'actors i actrius catalans. A més, **tot i que la versió original és en castellà, el doblatge al català l'han fet els mateixos actors** (excepte aquells que no el saben). Pablo Derqui, Josep Maria Pou, Anna Moliner, Nora Navas o Ramón Madaula són alguns dels actors i actrius catalans que formen part del càsting de la sèrie.

La Catedral del Mar és tot allò que els amants de la literatura d'època poden demanar. **Una sèrie on els sentiments dels personatges marquen el rumb de les trames.** Una història de lluita, d'amor, de força i de dignitat. La lluita d'Arnau Estanyol per derrotar la segregació social i venjar-se d'aquells que sempre s'han sortit amb la seva. La història del poble contra les injustícies del segle XIV.

Veredicte

Agradarà a: aquells que busquen sèries d'època que expliquen històries singulars.

No agradarà: als que es posin nerviosos per les injustícies d'èpoques passades.

Enganxòmetre: 9

Nota: 8